

CHŁODNICKI STANISŁAW (1890-1940)

Urodził się 16 kwietnia 1890 roku w Leżajsku w województwie lwowskim, jako syn Jana. Po ukończeniu 6 klasy szkoły ludowej w Leżajsku (1903), uczył się w szkole realnej w Jarosławiu. 30 czerwca 1907 roku zapisał się na kurs drogomistrza we Lwowie. Od marca 1908 roku pracował w kasie spółki rzemieślniczo-rolniczej w Leżajsku, a od 1 września 1908 roku rozpoczął naukę w seminarium nauczycielskim w Leżajsku. Po pierwszym roku nauki podjął pracę w sądzie powiatowym w Leżajsku, jako pomocnik kancelaryjny. Od 1 marca 1911 roku do 15 października 1912 roku pracował w sądzie obwodowym w Jaśle. Powołany do czynnej służby w armii austro-węgierskiej, zwolniony z niej został 10 listopada 1918 roku. W 1913 roku odbył kurs w szkole podoficerów rachunkowych. 27 listopada 1918 roku wstąpił do Wojska Polskiego. Niebawem został awansowany na stopień sierżanta i przydzielony do 14. pułku piechoty w Jarosławiu. Od lutego 1919 roku służył w 17. pułku piechoty w Rzeszowie jako podoficer rachunkowy, następnie w komendzie miasta Jarosławia, jako naczelnik kancelarii i referent statystyczny.

14 stycznia 1920 roku mianowany został urzędnikiem wojskowym i skierowany do Powiatowej Komendy Uzuppełnień w Krotoszynie jako oficer ewidencyjny na powiat rawicki. 16 kwietnia 1921 roku podzielono go do Powiatowej Komendy Uzuppełnień w Gostyniu. Tutaj pełnił obowiązki referenta ewidencyjnego i kierownika referatu poboru. 1 stycznia 1927 przeniesiony został z doskonałą opinią na takie samo stanowisko do PKU w Szamotułach. W tym miejscu pracował do 31 marca 1929 roku, Od 11 maja 1929 roku do 30 marca 1930 roku był kierownikiem oddziału inwentaryzacji w Wołyńskim Urzędzie Wojewódzkim w Łucku. Posiadał stopień porucznika rezerwy służb administracyjnych. Mianowany ze starszeństwem od 1 grudnia 1922 roku. 31 października 1930 roku został przeniesiony w stan spoczynku i przydzielony ewidencyjnie do PKU w Łucku. Według opinii wyższych przełożonych był doskonałym urzędnikiem w służbie poborowej, nadawał się na stanowisko kierownicze w powiatowych komendach uzuppełnień.

Jego losy we wrześniu 1939 roku są nieznane. Łuck został zdobyty przez 36 brygadę pancerną 18 września przed wieczorem. Zapewne wówczas został aresztowany. Był przetrzymywany w obozie w Starobielsku, na wykazie akt osobowych oficerów wywiezionych z obozu miał nr 3544. Wiosną 1940 roku przewieziony został do UNKWD w Charkowie i zastrzelony w więzieniu wewnętrznym, jego zwłoki wrzucono do zbiorowego dołu w podmiejskim lesie. Był żonaty.

Archiwum Muzeum Katyńskiego w Warszawie, sygn. MKat. 2041/A. – J. Tucholski, *Mord w Katyniu*, Warszawa 1991, s. 393; T. Kryśka-Karski, *Straty korpusu oficerskiego*, Londyn 1996, s. 55; *Księga pochowanych żołnierzy*, Pruszków 1996, s. 78; *Rozstrzelani w Charkowie*, Warszawa 1996, s. 31; *Charków: księga cmentarna*, Warszawa 2003, s. 60 (fot.); W Śmigielski, *Mieszkańcy Gostynia i okolic w mogiłach katyńskich*, Gostyń 2015, s. 40-41.